

6.9.2019

לקראת אסיפה לבחירת נציגי ציבור לוועדת חינוך – כמה מילים מהמועמדים

בקלפי ייבחרו 6 מבין המועמדים

שחר אברמסון אדלר

אני שמחה על האפשרות שתבחרו בי להצטרף לוועדת החינוך של הקיבוץ – כדי לייצג ולהשפיע על עתיד החינוך בקיבוץ.

אז מי אני? פגשתי את הגיל הרך במספר זוויות ואופנים רחב. החל כגננת מוסמכת ומנוסה (אני בעלת תואר ראשון בחינוך יצירתי, לגיל הרך + מורה לכיתות א'-ב', במכללת סמינר הקיבוצים), הקמתי וניהלתי גן פרטי במשך 8 שנים, הובלתי צוותי חינוך לגילים מגוונים, ומתמחה גם בהתמודדות של גיל הינקות וייעוץ להורים.

בשנים האחרונות הייתי חלק מפורום החינוך בקיבוץ, ושמחתי להיות שותפה בתהליכים החינוכיים שהקיבוץ עבר – ותמכתי בהקמת ועדת החינוך החדשה.

אמא ל-3 ילדים, אשר גאה להיות חלק מהקיבוץ ולקשור את עתיד משפחתי בו. אשמח להזדמנות להיות חלק מהצוות המשפיע על עתיד החינוך במקום בו אני חיה ושאותו אני אוהבת.

דוד שילה

בן 35 נשוי לשירלי ואב לכרמל ולעילי. ניסיוני בחינוך החל בשנת השירות בכפר הנוער מאיר שפיה. אחרי לימודים בישיבה החילונית בבי"ה והכרות עם ארון הספרים היהודי נרשמתי ללימודי חינוך בסמינר הקיבוצים. מתיאוריה ופילוסופיה של החינוך אל מערכת החינוך. לימדתי וחינכתי במשך חמש שנים בתיכון חדש שנבנה בתל אביב בשם תיכונט. לקחתי חלק בצמיחתו של הבית הספר וביצירת מסורות חדשות.

בנוסף להוראה של תנך ומקצועות היהדות בבית ספר. אני עובד כמפתח תוכניות לימודים במטח (מרכז טכנולוגיה חינוכית) וחבר ב-929 - פרויקט ישראלי וחוצה מגזרים ללימוד של 929 פרקי התנך. כמו כן, בימים אלה מסיים לימודי תואר שני במדעי הרוח בגישה רב-תחומית.

לאחרונה ולקראת חזרתנו לנען התחלתי ללמד בתיכון משלב (דתי-חילוני) של קהילת קשת במזכרת בתיה. בית ספר זה מזכיר במידה רבה את בית הספר הקיבוצי בעבר, ומציע חינוך ערכי וחברתי רחב. בנוסף לחברותי בקבוצה הנענית של "כזה ראה וחדש" - תרבות יהודית-קיבוצית-ישראלית, אני מבקש להיות שותף בוועדת החינוך ולתרום את חלקי.

ליטל ארז

נשואה לטל ואמא לנבו ולהדר. בעשור האחרון אני עובדת כעובדת סוציאלית חינוכית - ראש תחום מניעה - ברשות העירונית למלחמה סמים ואלכוהול בבאר שבע. במסגרת תפקידי אני מפתחת תוכניות חינוכיות רבות ומלווה אותן מרמת החזון ועד רמת הביצוע בפועל. תשתית העבודה שייצירתי בבאר שבע מתבססת על מניעה במובן הרחב במטרה לפתח את חוסנם, את כישורי חיים ואת חוזקותיהם של בני הנוער, להתמקד בלייצר עבורם מרחבי התנסות של פנאי משמעותי - ובכך למזער התנהגויות והחלטות שגויות שעלולות להוביל להתנהגות סיכון.

כיום אני מנהלת ומדריכה מקצועית צוות של עשרות רכזים ומדריכים שעובדים בשטח עם ילדים ובני נוער.

ברמה האישית, אני כבר עשור חלק מקהילת נען ולומדת להכיר ממנה כל יום עוד קצת. אני מאמינה גדולה בחשיבות הממסד החינוכי ובערך המרכזי שהוא מביא לילדים ולמתבגרים. בתור מי שרואה את ההבדל יום-יום בין הקיבוץ לעיר, אני חושבת שלילדינו יש זכות גדולה להתחנך בחינוך האיכותי הפורמלי והבלתי פורמלי כאחד ושחובתנו המבוגרים לעשות הכול כדי לשמר את איכות המערכת.

אשמח להיות חלק מוועדת החינוך, ללוות ולתמוך במערכת אל מול האתגרים העתידיים העומדים בפניה ולתרום מתוך הידע המקצועי שצברתי עם השנים בתחום.

קורנליה רייך

אני עולה ותיקה מגרמניה, חיה בארץ 30 שנים, מתוכן 25 שנים בנען. נשואה לצבי רייך ואמא לשני בנים, בני 20 ו-16. למדתי חינוך בתוספת מסלול ייחודי לחינוך מיוחד. (היות ולמדתי בגרמניה איני יודעת לאיזה מסלול לימודים בארץ להשוות את לימודיי). בגרמניה עבדתי בבתי ספר ובמוסדות לחינוך מיוחד. בארץ, בזמן האולפן לעברית ולימודי לגיור בקיבוץ גן שמואל עבדתי והובלתי פעוטון/גנון צעיר מגיל 3-1. בתחילת דרכי בנען הייתי גננת בבית מרווה ובבית נטע ופתחתי בית תינוקות זמני בבית של אריה פק. לאחר מכן עבדתי ברפת, בניתי מתחם תעסוקתי בהדרים, טיפלתי במספר תינוקות במסגרת משפחתון פרטי ומספטמבר 2012 אני עובדת בביגודית, כיום החנות של Rebecca. חינוך על כל גווניו תמיד היה עמוק בליבי. אשמח לתרום ממחשבותיי, מאמונותיי ומניסיוני לועדת חינוך.

יעל אולמן

נולדתי והתחנכתי בנען. הייתי מורה בבית הספר המקומי, ומנהלת ומורה וסגנית מנהל בבית הספר "גני הלל". עם המעבר ל"גוונים" הפכתי להיות יועצת חינוכית בבית ספר ביבנה וניהלתי במשך תשע שנים את החינוך המשלים בנען. אני מבקשת להיות חברה בהנהלת החינוך מפני שהחינוך בגיל הרך והחינוך החברתי בנען חשובים לי מאוד וברצוני לדאוג לכך שימשיכו לתת להורים, לילדינו ולנכדינו ערך מוסף. כמו כן לדאוג לכך שקהילת נען תמשיך לראות לנכון את הצורך להשקיע בחינוך.

עודד גרני

נשוי לאורלי ואבא לאיילה, נעמי וראם אשר כרגע נמצאים בגיל הרך. במסגרת לימודי תואר ראשון במכללת בית ברל התמחיתי בתחום החינוך הבלתי פורמלי ולימודי ארץ ישראל וכעת בתואר השני אני מרחיב את תחום לימודי ארץ ישראל באוניברסיטת בר אילן מזה 5 שנים שאני מלמד של"ח וידיעת הארץ בחטיבת ביניים בראשון לציון ושותף לצוות הניהול של קורס הכשרת המדריכים הצעירים בשל"ח. השנה אני הולך להוביל את הנהגת הנוער המרכזית של של"ח במחוז, המקבילה להנהגת הנעורים בנען (רק קצת יותר גדול). נען נמצאת בצומת מכריעה בקביעת פניה לעתיד וברצוני לקחת חלק משמעותי בשלב זה. כל תנועה חפצת חיים צריכה לדאוג לחינוך ילדיה וכך גם נען. אני מאמין שאוכל לתרום מניסיוני למען עתיד ילדינו.

שלומית אלמוג

בת 39, אמא ליעל ולאיילה. גדלתי והתחנכתי בנען. כל חיי לא באמת הבנתי איזו זכות נפלה בחלקי ואיזו זכות יש לי להעניק לבנותיי להתחנך במסגרת כזו עד אשר לפני שלוש שנים התחלתי לעבוד בארגון חברתי. אז נחשפה לי תמונה מלאה של האפשרויות שיש לילדים וצעירים בישראל ואז הבנתי כמה חשוב לשמר את האי שבו אנו חיים. כן, יש מה ללמוד מאחרים וכמובן שיש לנו עוד במה להשתפר, אבל הבסיס קיים וממנו אפשר רק לצמוח. אשמח לקחת חלק בפורום החינוך של נען ולנסות להשפיע על עתיד החינוך הקיבוצי לצד השינויים והתמורות שחלות בנען בפרט ובישראל בכלל.

חברט מוריס

בן 37, נשוי לעדי (רוניס), אבא של נועם (8) ונבו (4). גדלתי בקיבוץ ראש הנקרה לאחר שעליתי עם משפחתי מאוסטרליה כילד. חבר נען משנת 2011. בעל תואר ראשון במנהל עסקים, התמחות בשיווק. אני עובד כיום בחברת "גליל אקספורט", חברה ליצוא חקלאי השייכת לתשלובת מילואות, ומנהל את תחום יצוא הפלפל ואת תחום יצוא הפירות האורגניים.

כסטודנט עבדתי בחינוך המשלים בנען, תקופה שחיברה אותי מאוד לאנשים, למקום ולתחום החינוך. כחבר בקהילה וכאבא לילדים בשתי מערכות החינוך הייתי רוצה לתרום ולהשפיע על תחום זה בקיבוץ כנציג ציבור בוועדת חינוך.

טלי אהרונוסון

טלי אהרונוסון, נשואה לאיתמר ואמא לגלי (6) ולאייילה (3). בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה ובמדעי ההתנהגות ותואר שני בייעוץ חינוכי (אוניברסיטת בן גוריון) ותעודת הוראה בחינוך מיוחד. יועצת חינוכית ב 5 השנים האחרונות, ובתפקידי הנוכחי יועצת חינוכית בביה"ס "שדות איילון" במועצה אזורית גזר, לכיתות א-ו. בעבר עבדתי עם מגוון אוכלוסיות בגילים שונים ובנוסף עבדתי 10 שנים בטיפול באמצעות בעלי חיים ובפנימייה פוסט-אשפוזית. רואה בתחום החינוך הזדמנות טובה עבורי לתרום מניסיוני ולהיות מעורבת בקהילה בנען, לקחת חלק פעיל ולעזור לשמר את מערכת החינוך המצוינת, אליה נחשפתי בשנים האחרונות, לאור השינויים והאתגרים העומדים בפתחינו.

אתי מניס

בת 35, נשואה לגוני, אמא של מיה (6) וברי (2.5). בעלת תואר ראשון במדעי המדינה, התמחות באסטרטגיה וביטחון לאומי. נמצאת בשירות המדינה כ-10 שנים בתפקידים שונים. החל מעוזרת ראש מטה שר הרווחה, מנהלת לשכת ראש מטה הדיור הלאומי במשרד האוצר ובשנתיים האחרונות ממונה מעקב ובקרה במנהל התכנון. כחלק מתפקידי אחראית על סעיף בחוק, פרסום תוכניות לציבור וממונה פניות ציבור של האגף. במשרדי הממשלה השונים, צברתי ניסיון בבניית מדיניות, ראייה מערכתית, עבודה בצוות, יכולת לקידום המדיניות שהממשלה מנחה וייעול תהליכים. אני מביאה גישה וניסיון שונה לוועדת חינוך שעוסקת גם בהיבטים תפעוליים רחבים בהם אוכל לתרום מניסיוני ולהעביר את הועדה בניסיון שהוא שונה אבל חשוב. כחלק מקהילת נען, ואמא במערכת הגיל הרך זו השנה החמישית, חשוב לי להיות שותפה לדרך, לתרום ולהשפיע על תחום זה כנציגת ציבור בוועדת חינוך.

איריס וידן

נשואה לעמרי ואמא לעדי, שירי ונועה. אני גרה בקיבוץ מזה 30 שנה, ועוסקת בשלושת העשורים האחרונים בחינוך על דרכיו השונות. את דרכי התחלתי כמחנכת בבית הספר "גני הלל" שבקיבוץ, באותה עת גם רכזתי את פרויקט 'המועדונית', הפועל לשילוב בני העדה האתיופית בבית הספר, קידומם והצלחתם. לימדתי, כמו כן, בבית הספר "גוונים", וכיום אני מורת שילוב ורכזת החינוך המיוחד בבית הספר "קשת", המשלב ילדים חילונים ודתיים. את השכלתי המוקדמת רכשתי במכללת 'סמינר הקיבוצים', ולאחרונה הרחבתי את הסמכתי לתחום החינוך המיוחד, במכללת תלפיות. לאורך השנים האמנתי ועודני שמה מבטחי בחינוך; מן הפירות שזכיתי לקצור הם ילדי הקיבוץ, שאת ילדותם ליוויתי, וכיום אני עדה להיותם אנשי מעשה ונתינה. אני מאמינה כי כינונה של מערכת חינוכית חזקה בנען, תוביל אותנו ליצירת קהילה איכותית, מגובשת וערבה לחבריה.